

אמנות, עיצוב וארכיטקטורה רק בצלאל.

אסנת בן דב. צילום: מיכל רביבו

אמנות צילום

אורלי עמרמי/שבת, 4 בדצמבר 2021

שתפו

ה
בן

אסנת בן דב: אין שתי שניות זהות בעולם

בתערוכה "עד שהלב נמלא דעת" בגלריה רוטשילד בת"א, אסנת בן דב מדגישה את האור בעזרת החושך, בסדרת עבודות שנוצרה בתקופת הקורונה

לפני כמעט 30 שנה, כשאסנת בן דב למדה צילום במכללת הדסה בירושלים, קיבלו הסטודנטים תרגיל: לשחזר ציור. אחרי הרבה שעות חיפוש ודפדוף בספרייה בחרה בן דב בציור טבע דומם של הצייר הצרפתי שארדן. אותה עבודה שיצרה כתרגיל בזמן הלימודים, מוצגת בימים אלה בתערוכה "עד שהלב נמלא דעת", תערוכת יחיד של האמנית בגלריה רוטשילד בתל אביב.

מאז אותו צילום בעקבות שארדן, ממשיכים ההקשרים לציור הקלאסי ואופן העמדת האובייקטים להעסיק אותה בתהליך עבודה מתמשך. "היה משהו בציור הזה של שארדן שמשך את תשומת ליבי והיום אני מבינה אותו יותר", נזכרת בן דב. "אני מסתכלת על ציור שצויר במאה ה-18 ומרגישה קשר ישיר ופשוט לתקופה שלנו. כמעט כל דבר כאן אפשר למצוא היום בבית: שלושה תפוחים, שני ערמונים וקערת אמיל שאלוי הייתה שייכת לסבתא.

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצי/כפתור ALT + ALT

"קראתי שגם שארדן צייר כלים שהיו של סבתא שלו. גם אצלו הקשר הנוסטלגי להיסטוריה המשפחתית התממש במבט שלו כצייר. נראה שהוא ישב מאוד קרוב אל הסט, באינטימיות ובצניעות גדולה. אני חושבת שאחד הדברים היפים בתוך עולם הטבע דומם הוא שאפשר להרגיש את הקרבה הזאת בתוכנו, אל החפצים, אל הסביבה הקרובה שלנו, אל הבית שלנו."

1 רשימת ק

אופנה

2 פאני הור ולא מכאן

אמנות

3 הזדמנות Oceans ודניאל צ

אמנות

4 מה הולך אביב, סי

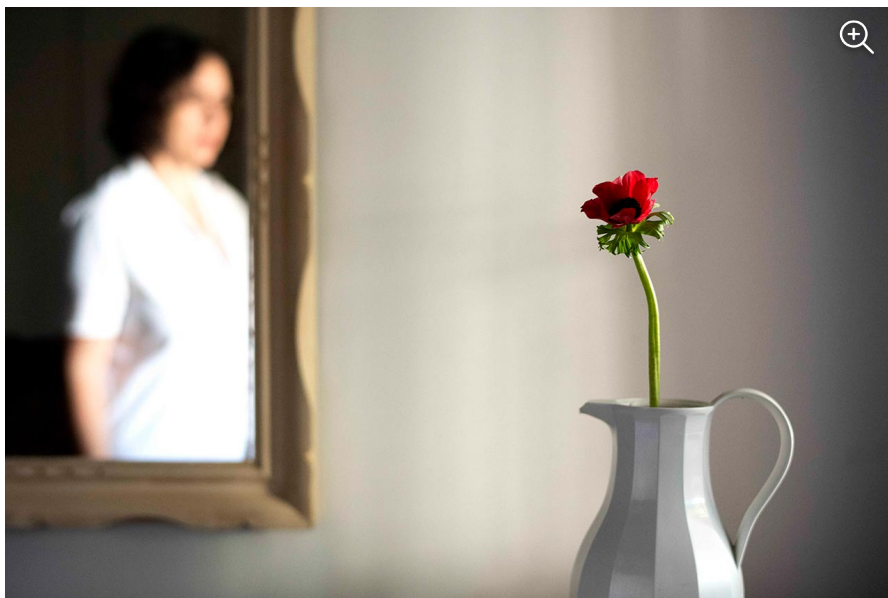
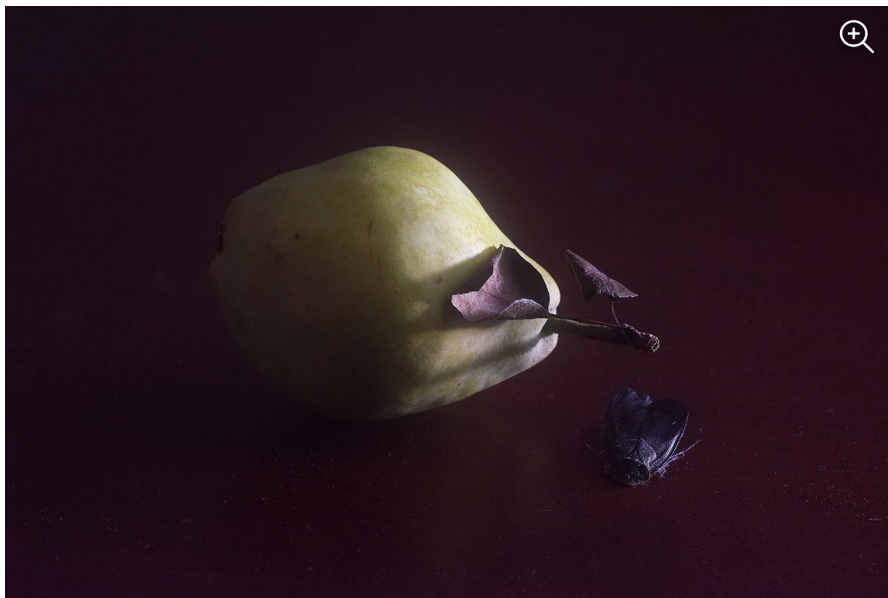
עיצוב

5 אסנת בן בעולם

הניוולטר

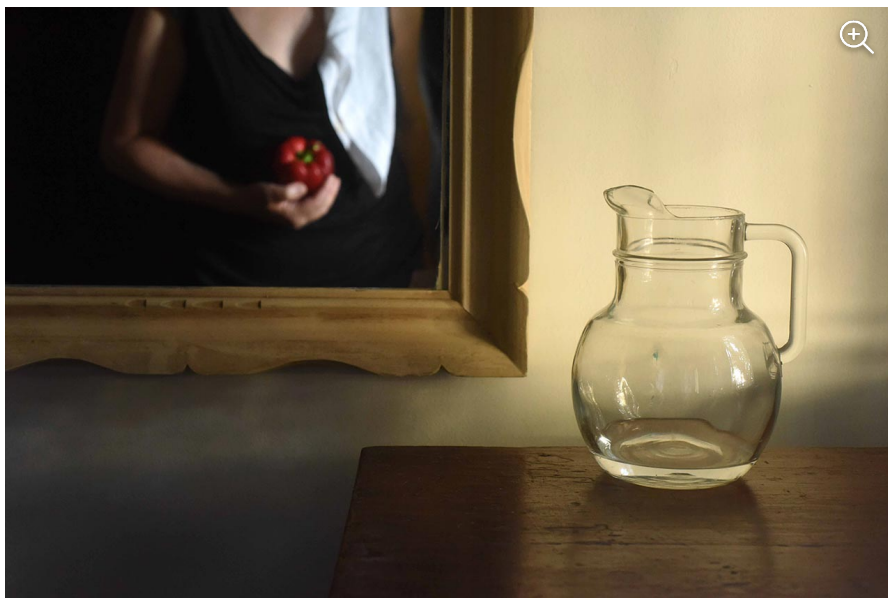

כל מה
היו

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'י בפתור + x ALT ALT

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'י בפתור x ALT ALT החושיים משולים לנהרות. יש שהידיעות זורמות אל הלב באמצעות נהרות החושיים ועל ידי התבוננות בדברים הנגלים עד שהלב נמלא דעת; ויש שסוכרים את זרימת הנהרות אל הלב על-ידי התבודדות, פרישות והשפלת מבט; כך פונים לטהר את מעמקי הלב ולהסיר ממנו שכבות של מסכים, עד שמעינות הידע בוקעים מתוכו."

בן דב מצלמת לרוב בתוך הבית, בחדרים הפנימיים שלו, ליד החלונות. כל הצילומים שמוצגים בתערוכה צולמו באור טבעי. "אין כאן גופי תאורה חיצוניים ואין מניפולציה או עבודת פוטושופ. חלק בלתי מבוטל מהתצלומים צולמו בתנאים שאולי אפשר לתאר כחושך, אני מניחה שרוב האנשים, לו היו נכנסים לחדר, היו מדליקים איזשהו אור.

"אני מוצאת שהחושך הרבה פעמים מדגיש את האור. הוא מנהל איתו דיאלוג, כמו שקט שמגביר את הצלילים. בחשיפה ארוכה, למצלמה יש יכולת לצבור את האור ולחשוף פרטים שהעין לפעמים לא יכולה לזהות. בזכות המצלמה אני יכולה לראות ניואנסים עדינים והדגשות. זהו תהליך כפול, של התבוננות עד לרגע הצילום, ולאחר מכן, התבוננות שנייה וקריאה מתוך התצלום. המצלמה משמרת פרטים ואנחנו יכולים לקרוא אותם שוב".

בחשיפה ארוכה, למצלמה יש יכולת לצבור את האור ולחשוף פרטים שהעין לפעמים לא יכולה לזהות. בזכות המצלמה אני יכולה לראות ניואנסים עדינים והדגשות. זהו תהליך כפול, של התבוננות עד לרגע הצילום, ולאחר מכן, התבוננות שנייה וקריאה מתוך התצלום

שעות וימים מונח סט הצילום לפניה ובזמן הזה מתפתחות מערכות יחסים, בין האובייקטים לבין עצמם, בינם לבין עולמה הפנימי, ובין האור להתרחשות. עליו של אגס משנים צבע ומתכווצים, אור השמש מתמעט ומתגבר, וחרק שנצמד לוויילון ולא ברור אם הוא חי או מת, מתגלגל ומוצא באמנות חיי נצח. בן דב מתבוננת באובייקטים ונקשרת אליהם. האובייקטים שלה מעורסלים, מונחים על בדים ועטופים בהם.

"הדברים קשורים למשפחה שלי, לילדות שלי ולתרבות שההורים שלי הביאו איתם מעירק", היא מסבירה. "סבא שלי היה סוחר בדים, וההורים שלי הביאו איתם חתיכות בדים והן תמיד היו בארונות. בדים לבנים שגם הסבירו לי עליהם ולימדו אותי לזהות את האיכות שלהם. הבד שבתצלום היה אצלנו בבית: בד שההורים הביאו מעירק, סוג של כותנה שפחות נתקלים בו היום".

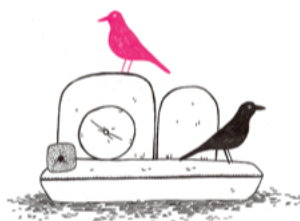
מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'י כפתור x + ALT ALT

בתערוכה מוצגות עבודות מתוך סדרה שנוצרה בתקופת הקורונה, בסגר. מתוך התחושות שהעלו השהייה הארוכה בבית, הבידוד, הבדידות, החוסר במגע פיזי והצורך במגע, נולדה דמות חדשה – הדמות במראה "צילמתי בטכניקה בשם cable release; זאת אומרת שיש לי כבל ביד ואני עומדת מול הסט כמו שאני רגילה, אבל לא מאחורי המצלמה.

"ואז יש את הדמות הזו מולי במראה, ופתאום אני מנהלת איתה איזשהו שיח חדש. גם היא מסתכלת על הסט, ואני מסתכלת עליה ורואה אותה, אבל האור נופל עליי. המשולש הזה הפך להיות חיים שלמים שקורים בחדר שינה, חיים שהאיום עליהם מבחוץ היה כל כך דומיננטי באותה תקופה."

הישארו מעודכנים והירשמו לניולזטר שלנו. כדאי!

הרשמה

כתובת המייל שלך כאן...

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ/י בפתור ALT + ALT

היחס שבין ההתבוננות הממושכת לדבר, שהוא אולי לב ליבו של הצילום – רגע הלחיצה על המצלמה – הובילו את בן דב לעיסוק במשך של זמן וליצירה בווידיאו. "אין שתי שניות זהות בעולם. גם אם אני עובדת

עם אור שנראה אור קבוע, אור צפוני, כל שנייה היא אחרת. מה שנראה לנו קבוע, המצלמה יודעת להגיד שהוא משתנה; כי הצבע פתאום קצת אחר והצל משתנה.

"לווידיאו הגעתי מתוך רצון לעקוב אחרי הדבר שאפשר להגדיר כמשך. שוב, לא לעבד אותו, לא לעשות איזושהי מניפולציה, אלא משך זמן אמיתי. לעקוב אחרי תנועה שקורית בקצב הזמן הפנימי שלה. אין לי שום רצון להתערב בה, זה עדיין בצורה טבעית, זה עדיין באור חלון".

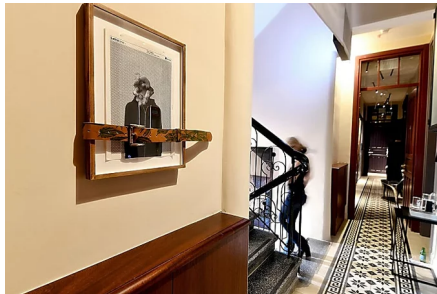
עבודת הווידיאו שמוצגת בתערוכה מלווה בסאונד שחיבר אבי סינגולדה ונראית בה שקית והתנועה שלה וכיכד היא מגיבה לאור. וכך מוצגות העבודות בתערוכה – צילום שתופס רגע, מול משך שבו כל רגע הוא אחר.

אסנת בן דב | עד שהלב נמלא דעת

[גלריה רוטשילד אמנות](#), יהודה הלוי 48, תל אביב

נעילה: 18.12

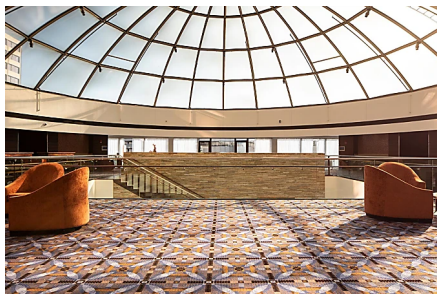
כתבות נוספות

בתים מבפנים 2021 מפנה את הזרקור לדרום תל-אביב וליפו

קורא [קול קורא] קול
קורא [קול קורא] קול
קורא [קול קורא] קול

קול קורא: פורום התקווה העולמי - ישראל 2021

דן הנדל במסע אחר השטיחים שמעצבים אותנו

גליה חי // הגן של דוריס

שבוע העיצוב ירושלים // טיסה נעימה

מה קורה // נעה אילן

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'י/כפתור x ALT ALT

אסנת בן דב, גלריה רוטשילד

תגובה אחת

גילה 04.12.21
 עבודות מקסימות. מי מרים את הכפפה ועושה תערוכה זוגית של אסנת בן דב והציירת דנה זלצמן?
 ↓ להגיב

הוסיפו תגובה

פורטפוליו
באינסטגרם

עקבו אחרינו

הישארו מעודכני

כתובת המייל של

ז | עיצוב ופיתוח R-S-V-P

